

ud fra den Forudsætning, at en Mand i en saadan Livsstillings i Reglen ikke vilde nedlade sig til svigagtige Handlinger, og ligesom man maatte antage, at det Ansvar, som han paadrog sig i denne Henseende og som den controllerende Autoritet kunde fremkalde, i al Fald vilde affrække ham derfra, saaledes troede man der var saameget mindre at frygte, naar man knyttede Bedkommendes egen Interesse til et hensigtsmæssigt og godt Udbytte af Realisationerne. Det er saaledes, for at fremme Redelighed, for at bringe Sandhed for Lyset, for ved Siden deraf at knytte Besidderens egen Interesse til Sagens Fremme, at man paa den ene Side har meent at burde paalægge Besidderne, at de skulle gjøre Rede og Rigtighed for Afhændelsernes fulde Beløb, og paa den anden Side har meent, at man ikke blot burde tilsige dem en Dækning for deres Tab og Omkostningerne ved Sagens Fremme, men burde tillægge dem en saadan procentvís Deel af Provenuet, at deri tillige kunde ligge en Dymuntring for Besiddereren til paa en redelig Wei at fremme denne vigtige Sag, hvorom der i Forslaget handles. Det forekommer mig dog, at det er langt hensigtsmæssigere at gaae den Wei, som Udvalget saaledes er gaaet, end at henstille Alt til Besidderens eget Forgodtbefindende, saaledes som Forslagsstilleren havde formeent at kunne gjøre, og det synes mig, at selv om man af Omfarg for Sagens Fremme ikke gaaer videre end til controllerende Bestemmelser, saa ere dog de Bestemmelser, Udvalget har foreslaaet, virkelig ikke uden Værd i Henseende til at beskytte de Successionsberettigede mod Forurettelse fra den viedtlíkelige Besidders Side. Forfaavidt det er bragt under Omtale, om ikke Slægten burde have Stemmeret i disse Anliggender i Dvereensstemmelse med de Anskuelser, der tidligere ere fulgte, og, forfaavidt det er nævnt, at Repræsentanterne for den nærmeste Linie skulde være dem, der udøvede en saadan Stemmeret, saa er der dog noget meget Vilkaarligt i at ordne Forfrifter og Bestemmelser af denne Natur. Begrebet om Familie har en saadan Udstrækning, at Familien ikke kan siges at være repræsenteret hverken af 1 eller 2 eller 3 Medlemmer af Familien; det er ogsaa víst, at en Udøvelse af

en Stemmeret som den, hvorom her er Spørgsmaal, fører ind i meget vanskelige Forhold, at Kravet i saa Henseende kan medføre særregne Ubegageligheder for Besiddereren med Hensyn til at fremme Sagen. Man kan maaskee have den bedste Villie til at fremme Sagen, men det kan være ham ubegageligt at skulle undertaste sig Controllen eller Indflydelsen af et eller andet Medlem af Familien, som der i denne Henseende kunde være Spørgsmaal om, og naar man vilde spørge om, hvor finder Slægten sin egentlige Repræsentation, naar man tager det hele Begreb om Familien, saa veed jeg ikke, at det kan findes uden paa den Wei, som Forslaget gaaer ud paa, igjennem det Ministerium, der i Staten repræsenterer ethvert Fideicommis. Dette Ministerium har man jo i Lovforslaget betragtet som det, der skulde udøve den Indflydelse paa Sagens Behandling og Fremme, som der kunde blive Spørgsmaal om for Familien, og de concrete Forhold, som i ethvert Tilfælde maatte møde, maae igjen have en stor Indflydelse paa Maaden, hvorpaa Ministeriet opfatter og behandler det enkelte Tilfælde, som foreligger. Her staaer efter Udvalgets Anskuelse en upartisk Autoritet over det Hele, en Autoritet, som er berettiget til at forestille ogsaa de usødte Slægter, til at forestille Familien i det Hele, og der kan ikke fra Besidderens Standpunkt være det imod at staae i et saadant Forhold til et Ministerium, som der vistnok i mange Tilfælde kunde være imod at staae i et saadant Forhold til visse Medlemmer af Familien. At en Fader f. Ex. skal lade sig kontrollere i denne Henseende af sin Søn, har vel allerede en heel Deel imod sig; at en Mand, som er i Besiddelse af en saadan Eiendom, skal lade sig kontrollere maaskee af en fjern Udarving, af en fjern Beslagtet, uden alle videre personlige Hensyn, det kan i Sandhed medføre saa megen Ubegagelighed, at der i Bestemmelserne derom indeholdes Noget, som meget let kan virke affrækkende for Sagens gode Fremme. Derfor har Udvalget ikke víst at forene paa en bedre Maade de to Hovedhensyn, paa den ene Side at virke til Sagens gode Fremme, at virke til at faae ophævet de Hindringer, der kunde være iveien for Fæstets